

Αγαπητά μας παιδιά, διανύουμε τη Μεγάλη Εβδομάδα, σύμφωνα με το ορθόδοξο χριστιανικό ημερολόγιο, σε αντίξοες και περίεργες συνθήκες περιορισμού. Αφού δεν μπορούμε να παρακολουθήσουμε από κοντά τη μυσταγωγία στην εκκλησία κάθε βράδυ για να βιώσουμε τα Πάθη του Κυρίου, ώστε να αισθανθούμε τη χαρά της Ανάστασης, εισηγούμαστε να παρακολουθείτε έστω και λίγο από την τηλεόραση τις ακολουθίες και να γνωρίσετε μέσα από το υλικό που σας παρέχουμε τους ύμνους που χαρακτηρίζουν κάθε γιορτή. Συνεχίζουμε σήμερα με την Μεγάλη Παρασκευή, το Μεγάλο Σάββατο και την Κυριακή του Πάσχα!

Μαριάμ

Η Μαριάμ ένιωσε πως κάποιος μπήκε στην αυλή της, κι ανοίγοντας τα μάτια, είδε μπροστά της τον Ιωάννη, που ανάσαινε με κομμένη αναπνοή και μιλούσε με την ψυχή στα δόντια.



Βυζαντινή εικόνα Εμμανουήλ Λαμπάρδου

– Πού ήσουν, της λέει, και δεν ήρθες να δεις τι έγινε;
– Τι έγινε; ρώτησε και εκείνη και πετιέται ολόρθη, κατεβάζοντας τη μαντίλα της.
– Έπιασαν τον γιο σου και διδάσκαλό μου και πάνε να τονε σταυρώσουν!

Τότες η Μάνα σήκωσε τα χέρια της ψηλά και ξεφώνισε:

– Παιδί μου, παιδί μου! Τι κακό έκαμες και θέλουνε να σε σταυρώσουν;

Και με τον νου θολωμένο, όρμησε έξω από το σπίτι της και πήρε τον δρόμο κλαίοντας, κι αμέσως ο έρημος δρόμος γέμισε από θρήνους γυναικών, που έτρεχαν βγαίνοντας από τα σπίτια τους όπως όπως, κι ανάμεσα σε αυτές την ακολουθούσαν από κοντά η Μάρθα και η Μαρία η Μαγδαληνή και η Σαλώμη, και πλήθος άλλα κορίτσια, και δίπλα της την επαράστεκε ο Ιωάννης, χλωμός, πηγαίνοντας με χαμηλωμένα βλέφαρα, ώσπου τέλος έφτασαν στο μέρος όπου ήταν ο όχλος, και ο ένας έσπρωχνε τον άλλον για να δει και βλαστημούσαν κι έφτυναν και ούρλιαζαν και ο αναβρασμός ήτανε μεγάλος και βουερός.

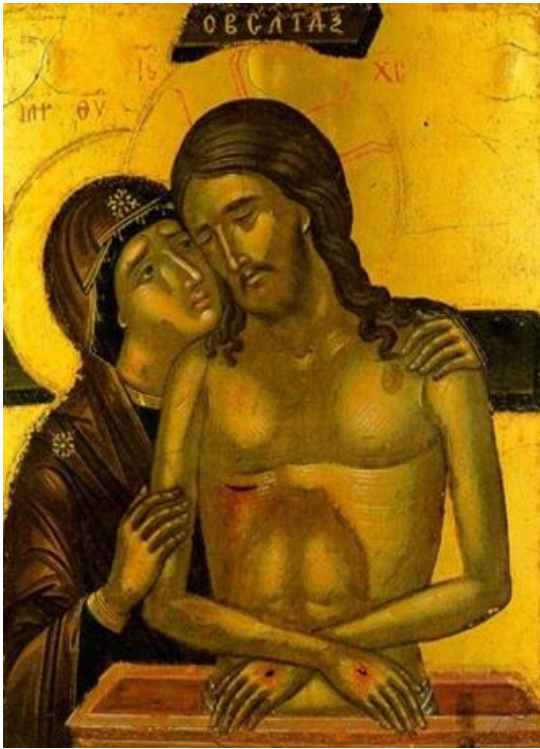
Τότες η Μαρία, κοιτάζοντας σαστισμένη, ρωτά τον Ιωάννη:

– Πού είναι ο γιος μου;

– Να, της αποκρίνεται. Βλέπεις εκείνον εκεί που φορεί ένα αγκάθινο στεφάνι και του έχουν δέσει τα χέρια; Αυτός είναι!

Και καθώς έκανε έτσι η Θεοτόκος ψάχνοντας με το μάτι και τον αντίκρισε, ο κόσμος έσβησε γύρω της κι έπεσε καταγής χωρίς πνοή.

Αιμιλία Δάφνη, Μαριάμ, «Τα αγαπημένα μου διηγήματα»
(Από το βιβλίο «[Της γλώσσας Ρόδι και ροδάνι](#)», τεύχος γ, σελ. 29)



«Ω γλυκύ μου έαρ» έλεγε στο μοιρολόι της η Παναχία, η Μαριάμ. Είναι η έκφραση του πόνου της για τον επίγειο θάνατο του Γιού της. Ο ύμνος είναι κορυφαίος ως μελωδία και ως λόγος. Η Παναχία προσφωνεί τον γιο της ως «έαρ», δηλαδή «άνοιξή μου». Πάτησε στην εικόνα δίπλα για να ακούσεις τον υπέροχο αυτό ύμνο, που ψάλλουμε κάθε Μεγάλη Παρασκευή βράδυ!

Προβληματισμός:

Μια μάνα, η Παναχία, χάνει το παιδί της...
Μοιρολογεί! Σου θυμίζει κάποια άλλη μάνα που γνώρισες πρόσφατα;

Η Ανάσταση του Κυρίου

Τα χαράματα της Κυριακής τότε, η Μαρία η Μαγδαληνή, η Μαρία του Ιακώβου και η Σαλώμη, ξεκίνησαν για τον τάφο του Χριστού παίρνοντας μαζί τους πολύτιμα αρώματα. Μόλις ωστόσο έφτασαν στον τάφο είδαν τον βαρύ λίθο μακριά από την είσοδο, ενώ οι Ρωμαίοι φρουροί απουσίαζαν. Μπαίνουν μέσα και αντικρίζουν έναν ολόλευκο άγγελο που καθόταν στην άκρη του αδειανού τάφου. Αυτός τους είπε: «Γιατί ζητάτε τον ζωντανό ανάμεσα στους νεκρούς; Ο Χριστός δεν είναι εδώ. Αναστήθηκε. Πηγαίνετε στους μαθητές Του και πείτε τους το νέο!».



(πάτησε στην εικόνα για να ακούσεις τον ύμνο...)

Αυτό ακριβώς το γεγονός περιγράφεται στο Ευαγγέλιο το **πρώτου Μεγάλου Σαββάτου**, όταν γιορτάζουμε την «**πρώτη Ανάσταση**», δηλαδή το πρώτο μήνυμα ότι ο Χριστός δεν βρίσκεται πια ανάμεσα στους νεκρούς! Οι πιστοί χτυπούν τα στασίδια τους, τα μαύρα υφάσματα που καλύπτουν τις εικόνες ως ένδειξη πένθους πέφτουν και ο ιερέας ρίχνει φύλλα δάφνης ψάλλοντας το: «**Ανάστα ο Θεός, κρίνον την γην, ότι συ κατακληρονομήσεις εν πασι τοι έθνεσι**».

Όταν οι μυροφόρες έφυγαν από τον τάφο χαρούμενες για το νέο που άκουσαν, πήραν το μήνυμα της Ανάστασης στους μαθητές που βρίσκονταν μαζεμένοι σε ένα σπίτι. Ο αναστημένος Χριστός φανερώθηκε πολλές φορές στους μαθητές Του, ακόμα και στον άπιστο Θωμά, δίνοντάς

τους οδηγίες για να κηρύξουν την Ανάσταση σε όλο τον κόσμο και να μεταφέρουν παντού το μήνυμα ότι ο Χριστός νίκησε τον θάνατο και ότι είναι η Αλήθεια και η Ζωή!

Το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου, γύρω στα μεσάνυχτα και κατά τις πρώτες πρωινές ώρες της Κυριακής του Πάσχα, ακούγεται ο «**Καλός Λόγος**», ενώ το «**Χριστός Ανέστη**» ψάλλεται σε όλους τους ναούς. Πλήθος πιστών κατακλύζει τους ναούς για να ακούσει το χαρμόσυνο νέο της Αναστάσεως και να ανάψει τη λευκή λαμπάδα με το Φως που φτάνει από τον Πανάγιο Τάφο, από τα Ιεροσόλυμα.



(πάτησε στην εικόνα για να ακούσεις το Χριστός Ανέστη)

Ο χαρμόσυνος αυτός ύμνος συνεχίζει να ψέλνεται για 40 ημέρες συμβολίζοντας τις ημέρες κατά τις οποίες ο αναστημένος Χριστός παρέμεινε μεταξύ των ζωντανών, μέχρι και την μεγάλη εορτή της Ανάληψής Του.

Την Κυριακή του Πάσχα τελείται ο «**εσπερινός της Αγάπης**» κατά τον οποίο διαβάζεται σε επτά διαφορετικές γλώσσες το Ευαγγέλιο που μιλά για την Ανάσταση του Κυρίου, συμβολίζοντας το γεγονός ότι το χαρμόσυνο αυτό γεγονός διαδόθηκε παντού!

**Ποιος είναι ο
Καλός Λόγος;**

**«Την Ανάστασίν σου, Χριστέ
Σωτήρ, άγγελοι υμνούσιν εν
ουρανοίς και ημάς τους επί
γης καταξίωσον εν καθαρά
καρδιά Σε δοξάζειν....»**

Καλός Λόγος ή αλλιώς ο Λόγος της Αναστάσεως. Ένα τροπάριο ελπίδας, θριάμβου, που πλημμυρίζει ευτυχία και χαρά την καρδιά κάθε χριστιανού.

Η πρώτη Ανάσταση

*Η άνοιξη, το πέλαγος, ο Επιτάφιος
το πρώτο χελιδόνι,
ο ήλιος και η θάλασσα.
Η άνοιξη, το πέλαγος,
η πρώτη Ανάσταση!*

Στίχοι: Γ. Θεμελης

(πάτησε στον τίτλο
για να το ακούσεις μελοποιημένο!)

**Αναστάσιμη
Προσευχή**

**«Χριστός Ανέστη εκ νεκρών,
θανάτω θάνατον
πατήσας
και τοις εν τοις μνήμασι ζώήν
χαρισάμενος.»**

